

Седмични Пловдивски вестници

Стопанинъ-редакторъ Ив. Бакаловъ

ФИНАГИ ЗА НАРОДА
ВИНАГИ СЪ НАРОДА

Редакция печатница „Изграй“
Годишенъ абонаментъ 60 лв.

Стига проливане на кръвь!

На 5 августъ е станало освещаването на големия мавзолей на падналитъ въ войната френски воини и офицери при Диомонъ, недалеч отъ Вердонъ. На това освещаване, председателя на Французската република г-н Лъбъронъ е произнесъл една много прочувственна речь въ память на падналитъ герои, извадки отъ която ни предаде в. „Миръ“ въ броя си отъ 12 VIII т. г.

Трогателни и силни сѫ думитъ на г-н Лъбъронъ за страшната хекатомба на паднали 400,000 души убити! И казалъ е между другото: „Впрочемъ добре е, че оставатъ такива свидетелства за големите човѣшки лудости, каквато лудост бѣше войната отъ 1914—1918 г. Тѣ (свидетелствата; мавзолеите и пр.) трѣба да стоятъ и да предваряватъ народитъ отъ забрава, да ги каратъ да размишлятъ и да ги отклоняватъ отъ тъзи катаклизми, които оставатъ следъ себе си само развалини, нещастия и страдания“...

Колко прави и умѣстни думи за порицаване големите лудости на хората, които създадоха небивала та въ историята на народитъ най-големата и най-страшна човѣшка касапница!

Следъ тия думи на г-н Лъбъронъ, ние се питаме: до кога ще продължаватъ тия големи лудории на човѣците? Рѣки, езера и океани отъ скъпата човѣшка кръвь ли трѣба да залѣятъ земята? Тая земя не е ли отредена отъ провидението за смисленъ човѣшки животъ? Сѣ кърви ли ще напояватъ нейните недра? Нѣма ли това бѣсно човѣчество да поуми?... Въ тоя редъ на питания, които едва ли могатъ да се изчерпятъ до свѣршикъ, не е ли умѣстно да отправиме още единъ вѣростъ, особено къмъ великия свѣтски ареопагъ — наречень „Общество на народитъ“. Сѣ глупости и лудории ли още ще се никакъ на човѣшката броеница? Не се ли е още стрѣсналь никой, та освенъ гдѣто на никаде не се вижда края на големия вѣръсъ за разоржаването, но безспирно продължаватъ да се надпреварватъ народитъ „победители“ да се въоржаватъ до зѣби и надъ зѣби съ най-модернитѣ бойни срѣдства, че човѣшкия мозъкъ е можалъ напослѣдъкъ да измисли за още по-страшна касапница, за моръ на свѣта? При този небивало големъ икономически и стопански кризисъ въ свѣта, не е ли величайша лудость да се харчатъ пакъ за човѣшка касапница несмѣтнати количества пари — големъ трудъ и потъ на народитъ. Преди нѣколко дни наши вестници изѣкнаха баснословнитѣ цифри въ франкове, долари и пр., които свѣта харчи за въоружения, за още по-страшни човѣшки касапници и за още по-грозни опустошения!... Аритметиката като че насъкъ ще трѣба да търси наименование на числото, изобразяващо тая страхотия на похарченитѣ за такива лудории пари. Иждивенски наистина е достигнало до такива баснословни размѣри, че би казалъ човѣкъ: „имже нестъ числа“.

Човѣшкия разумъ като че се е загубилъ... И питаме ние: вѣсто да се харчатъ тия несмѣтни богатства — плодъ на човѣшки трудъ и усилия — за такаве величайша лудория (въоружения) не е ли вече време да се употребятъ тия срѣдства за стопанско и икономическо повдигане на народитъ — за добруване на човѣчество?

И въ този редъ на питания и страховити размѣшления, менъ се иска да поканя цѣлото човѣчество да извика съ менъ наедно: стига...

Стига вече лудости!... И да поканиме всички уважаемия французы, президентъ г-н Лъбъронъ съ поизвѣтъ: думайте! думайте г-н Лъбъронъ! Непрестанно думайте та дано се вразуми човѣчество!... Французския народъ, който нѣкога въ революциите съ обилино пролѣтата си кръвь кръсти човѣчеството съ свобода, равенство и братство, сега повече отъ всѣки други пакъ има повелителни вѣлики дѣлъ да порицате сило лудостите на хората, цѣлящи измѣжването на човѣчеството и неговото изтрѣбление чрезъ войните.

Душата на съвременния човѣкъ е изтерзана, измѣжчена. Накипълъ е вече прекалено много и се провиква: цивилизация ли е всичко това? И какви сѫ тия цивилизовани мозъци, които искатъ да задушатъ човѣчество? Миръ не трѣба ли на това човѣчество? Още ли грамади отъ човѣшки кости?... Още ли мавзолеи и гробници?... Дѣло на цивилизация ли е това? Ако има истински просвѣтени умове, единъ е отговора на тия питанія: — стига!

Августъ 1932 г. Пловдивъ.
Атанасъ Д. Поповъ.

СИЛНА ВЛАСТЬ

Други, проповѣдниците на идеята за „силна власт“, макаръ при видно да сѫ сторонници на парламентарния режимъ искатъ да си служатъ съ методитъ на диктатората. Еднитъ и другитъ доскоро си служиха съ „старитъ“ прийоми и методи, съ които сега искатъ рѣзко да сѣскатъ, защото новите времена налагатъ нови хора, нови методи, за да се отговори на новите нужди, които днешнитѣ условия на живота налагатъ. До колко то зи старъ материалъ ще биде годенъ за новъ строежъ остава да се види.

Диктатурата, била лична, или на една колективност отъ лица — олигархия, никога не е допринасяла нѣщо полезно за страната, която е имала нещастието да я изпита. За това е нужно да търсимъ примѣри въ далечното минало, достатъчно е да посочиме на страни, които следъ свѣтовната война бѣха подложени на този режимъ, за да се убедиме че диктаторските режими сѫ били винаги пакости за народитъ и че тѣ рано или късно ще завършватъ катакстрофично не само за диктатора, но и за народа.

Ние на два пакъ, презъ нашето полуувѣково свободно сѫществуване, изпитахме отрицателните страни на този режимъ, прикриванъ задъ единъ привиденъ парламентаризъмъ. Последиците за диктаторите сѫ извѣстни, а резултатътъ бѣ спъване за известно време на привилния развой на държавния животъ въ неговитѣ културни и стопански прояви.

Парламентарниятъ режимъ, въпрѣки изживѣвания кризисъ който настъпи следъ свѣтовната война, остави и до сега единствения пригоденъ инструментъ за управление при днешнитѣ условия. Демократията е живъ организъмъ, който еволира заедно съ живота; тя се поставя предъ въпроситъ и въ името на обществената солидарност служежи си съ този годенъ инструментъ — парламента, дава разрешение, съ огледъ на висши държавни и социалистически интереси, които живота слага за разрешение, като защищава интереса на слабите, безъ да слизда до нивото на съсловността или класата.

Кризиса въ парламентаризма и

Отровена риба

На 3 срещу 4 т. м., вечерта, работници отъ кооперация „Българска Захаръ“, хвърлили въ рѣката „Витъ“ едно големо количество каша.

Каква е била тая каша, не е известно, обаче въ рѣката „Витъ“ е била изтровена големо количество риба. Край село Биволаре, жители на сѫщото събрали повече отъ 2000 кг. отровена риба, която тѣ насолили и ще я употребяватъ като храна. Санитарните власти да проверятъ този фактъ, да не би да станатъ отравления и на хора.

Честиятъ експертъ

Поискалъ 16000 кредитъ за поправката сандъка на една каруца.

Изъ плѣвенската главна улица се срещнате важни господи, които въвзвѣтятъ много гордо и минаватъ за частни хора, защото... иматъ пари!

Но въ нашите стари дневници има записани много афери, които благодарение на подкупниците свидетели — мѣжно можемъ да изнесемъ, защото закона за печата е много строгъ, а и, както казахме по-горе, двама души (предаденици) могатъ да сбесятъ единъ човѣкъ.

На въпроса. Въ Пловдивъ има една такава знаменита и честна личност, която, за да се домогне до нѣкое важенъ служебенъ постъ, предлага си услугите и веднага поема поста следователъ; събира сведения отъ улицата и клейми колегитъ си. Но Темида, макаръ и слѣпа, тя скоро ще види, кой е този, кийто обвинява.

Тая „честна личност“ преди нѣколко години, като шефъ на едно учреждение, е поискала отъ финансово министерство

16,000 лева кредитъ
за да поправи счупения сандъкъ на една каруца, когато презъ сѫщото това време една нова каруца е струвала не повече отъ

4—5000 лева!

Тоя сѫщия г. експертъ много милѣ за държавните материали и срѣдства, но когато вижда сламката въ очите на другите, а за здравата въ неговите, е оставилъ на насъ да разгърьщаме старите дневници...

Не е възможно финансовото министерство да му е отпуснало тая сума, защото това е явна кражба!

Гражданъ

демократията не се дължи на сѫщественни и органически неджзи, той е едно спорадично явление, кое то не застрашава организма. Той се дължи на общи причини, предизвикани отъ свѣтовната катастрофа, която измѣни материалните и морални съотношения на социалните сили. У насъ положението се затруднява и отъ факта на закъснеността на демократията, която стои на едно ниско стъпало на политическото вѣзитание.

Ето защо време е да се опомнятъ всички добри демократически сили и, напуштайки всѣкакви егоистични и корупционни популъзования, да се наредятъ подъ знамето на истинската демократия и заработятъ за нейното политическо вѣзитание, организиране и дисциплиниране; да се създаде една мощна политическа сила, която да биде опора на държавата и да се противопостави на всички субверзивни и реакционни сили въ страната, като създаде условия за стопански и културенъ просперитетъ на цѣлия народъ.

Русе.

Шлагеръ. — Нѣщо като „Тази вечеръ празнувамъ разлѣка“. Всички я пѣятъ, на всички омрѣзна, само единъ я слуша съ наболѣла душа...

Внезапна ревизия

На 5 т. м. въ Пловдивъ е пристигналъ секретаря на главното комисарство по прехраната, г. Патамански, отъ София.

Още съ пристигането си той веднага е поканилъ комисаря по прехраната г. Качармазовъ, да направи една внезапна ревизия.

Г-н Патамански и г. Качармазовъ сѫ сбиковили макаронени фабрики, фурнитъ, част отъ колониалните магазини и по-големите ресторани, като сѫ ревизирали въпросните предприятия и сѫ констатирали, че закона за облекчение продоволствието на населението и намаление на скъпостията, се спазва добре.

Г-н Патамански е останалъ много доволенъ отъ ревизията и е поблагодарилъ на г. Г. Качармазовъ. Чудно му станало, обаче, какъ може въ ресторантъ, въ който свири оркестъръ, ценитъ на топтата храна да бѫдатъ толкова евтини.

Убиль майка си за имотъ

Иванъ Василевъ, 32 годишенъ, отъ с. Петърница, плѣвенско, е убилъ майка си Цана Василева, 56 година, при споръ за имотъ.

Убиеца издѣбналъ майка си въ гората и я наскъкъ съ брадва.

Убиеца е задържанъ. Направилъ е пълно самопризнание.

Убить учителъ отъ гръмъ

Онзи денъ двамата братя Цачо Павловъ 24 годишенъ и Маринъ Павловъ 32 годишенъ и двамата отъ Българене, ловешко, сѫ били изъ полето край с. село. Привечеръ е падналъ гръмъ, който убилъ на място Цачо Павловъ, учителъ, а братъ му Маринъ билъ само обгоренъ.

Съобщаваме

на всички почитаеми клиенти, че кафе

„11 ДЕКЕМВРИЙ“

е наново ремонтирано и разполага съ два салона.

Посетителитѣ ще ползватъ всички видове за развлечението и игри, всрѣдъ приятна обстановка и уютностъ.

Сервира се винаги и Горно-банска прѣсна вода.

Кафене „11 ДЕКЕМВРИЙ“

Асенъ Кантарджиевъ за блама на кмета

По поводъ появилъ се напоследъкъ съобщения въ единъ мѣстенъ вестникъ, че отъ нѣкои блокови партии е искано бламиране на сегашния кметъ г. Георги Поповъ, отнесохме се до г. Асенъ Кантарджиевъ отъ когото поискаме да узнаемъ, какво вѣрно име въ тия слухове.

Г-н Кантарджиевъ ни заяви:

— Постоянното присъствие на общината е избрано по решение на блоковите партии. Ако става въпросъ за бламъ, то безспорно участвуващъ въ постоянното присъствие на партия ще трѣба предварително да се споразумѣятъ както по въпроса за единъ бламъ, така и за избиране ново постоянно присъствие. Съ това обаче присъствието ще създава още сѫдъкъ, кийто не сѫ се занимали, а сѫщо така не сѫ даденъ инструкции на съветниците. Негодуванието противъ кмета не произлиза отъ принципи на различия; то е на малко по друга почва.

Ако блоковите партии сѫтатъ, че може да стане промѣна, то блокъ ще я даде; въ неговата срѣда има хора, които съ достойнство ще съставятъ постоянното присъствие.

Изъ свѣта

Отговорността на лѣкаря

Недавна въ една парижка клиника надъ една болна била извѣршена сполучлива операция за апандеситъ. Милосердната сестра обаче не се вслушвала въ съветъ на лѣкаря и причинила нѣкои лоши последици за операцията. Последната следъ оздравяването си имала недостатъци; тя завела процесъ. Въ второстепенния сѫдъ, управителя на клиниката билъ осъденъ на големо обещание, защото сѫдътъ създава опасностъ, че лѣкаръ, а не милосерд

М. Донатели

Любовь

— Зная, че мъжът ви не ще бъде днес във домът.
Не е истина! Той може да се върне всеки момент. И тогава...
— Страхувате ли се?
— Не се боя от нищо, не желая...
— Не ви ли харесвамъ.
— Викторъ не е заслужил да му изневървамъ. И тя направи единъ презирелент жест и затвори очи.
Той се опита да я цѣлуне по голата ръка, но тя я дърпна и след това глас:

— Не зная дали сте забелязали, но Викторъ ви гледа не дружелюбно във къщи. Защо тогава продължавате тая опасна игра?
— Значи не би тръбвало повече да идвамъ във къщата ви!

— Разбира се!
— Но гъзъ ви любя до полука?

— Нищо, че потърсите друга и ще ме забравите.

— Не мога, не мога.

Той я сграбчи и се опитва насила да я цѣлуне. Но тя млада, сила жена му се противеше.

Това ставаше във малкия салонъ на ония чудни, бахемски къщи, построени въ центъра на Ява. Въ своето упение, тъкъ не чуха дрънченето на кордона, нито пъкъ видѣха, когато маймуната Рабосъ, излъзла отъ своята клетка, бѣше се приближила и гиглене през стъклена врата. Животът ного извика отъ страх.

Тя припадна. Едва тогава разбра той че револвера е пъленъ. И той сърадостна усмивка тръгна къмъ нея.

— Да, така тръбва съ васъ.

И той сложи револвера на масата. Тя се свести. Жгътъ й тракаха, а на лицето ѝ също още страшна изразъ отъ привидения момънтъ.

Маймуната гледаше.

дадете една цѣлувка.

— Гъзъ се гнуси отъ васъ.
И жената побъгна на малкия балкона, отъ който се виждаше единъ къмъ отъ синът небе.

— Отказвате, но азъ съмъ въ отчаяние — промълви той, като гърчеше ръце.

Изведнъкъ той направи движение, понеже се съти за револвера, който също на една малка масичка, до самия входъ. Бързо съ сграбчи и жестъ на лудост, той сграбчи оръжието и го отправи къмъ жената, която извика отъ страх.

Тя припадна. Едва тогава разбра той че револвера е пъленъ. И той сърадостна усмивка тръгна къмъ нея.

— Да, така тръбва съ васъ.

И той сложи револвера на масата. Тя се свести. Жгътъ й тракаха, а на лицето ѝ също още страшна изразъ отъ привидения момънтъ.

Маймуната гледаше.

Викторъ се върна и отново си излъзе. И отъ тая вечеръ влюбения повече не се яви.

На излизане Викторъ каза на жена си, че тръбва да вързва Рабоса съ синджира само нощемъ.

Този денъ горещината бѣше голъма. Жената на Викторъ стоеше въ салона, излегната на дивана.

Рабось възбуденъ се размърда отъ своето място. Той се разхождаше неспокойно по къщи, като гледаше ту къмъ улициата, ту къмъ салона. След това съ едно ловко движение той се отзова въ салона, дето се намираше жената, която стана, изплашена и тропна силно съ кракъ, за да изгони маймуната. Но животното съ лудешки жестъ я хвана за голата ръка и се опитва да я докосне по ръата, като правише онни движения на „другият“. Жената се изплаши, сключи ръце надъ глава луда отъ страхъ, гледаше жълтите и кръгли очи на Рабоса, която

ръмжеше въ въображение нежелаща да изтърве своята жертва.

Бѣската маймунка изново се опита, но жената съ единъ скокъ сграби баската на Викторъ и силно я удари. Животното се заруля, но не падна. Само стенеше отъ болка и бършеше рукината си отъ главата кръвъ.

Следът това Рабось хитро погледна на малката масичка където също съществува, сграби го съ мълниеносна бързина; та съ помисли, че жената ще избѣгъ, както при „она“, на балкона. И маймуната отвърна оръжието срещу нещастната и гръмна.

Всичко това става въ минута. Жената се заруля и падна на земята. Изобилна кръвъ блъни отъ гърдите й, като тече по пода. Маймуната сложи револвера на масичката и съ единъ скокъ излъзе отъ стаята. Съ още единъ, тя се отзова на полето. Следът нѣколко минути та изчезна въ гората.

Адвоката Крумъ Стрезовъ отъ гр. Плѣвенъ, се завърна въ града и продължава работата си.

60—1—3

Опитахте ли новите харманни трето и първо.

БАКАЛОВЪ

61—1—C

Обичате ли икономията?
Обичате ли здравото?

Идете тогава въ магазинъ

A. B. B.

(срещу Търговската банка) и си попръчайте каквито искате обуща — евтини и здрави.

Димитър Л. Личевъ
56—1—1

Най-гарантирани модерни**ФИРМИ**

всичката гольмина и цветове изработка на умърени цени само

Опро Чучумишовъ

(срещу околовското управление — близо до Народната банка — уличката срещу Нейко Иотовъ)

64—1—3

Каца около 5000 литри, добре запазена, се продава на иносъна цена. Христо Христовъ, 1 кв., кръчмаръ.

68—1—0

В-къ „Седмични Плѣвенски Новини“ се печати въ кооперативната печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ.

Плѣвенска окръжна постоянна комисия**Обявление № 2208**

гр. Плѣвенъ, 6 септември 1932 г.

На 11 септември 1932 г., Недѣля, Плѣвенската Окр. Пост. Комисия открива изложба на изработените грънчарски изделия отъ Окр. грънчарско училище въ Троянъ. Изложбата се помѣщава въ Окр. Палата. Поканватъ се Г. Г. гражданинъ да посетятъ изложбата. Входъ свободенъ.

Предметите ще се разпродаватъ.

гр. Плѣвенъ, 6 септември 1932 год.

Отъ комисията.

Плѣвенско градско общинско управление**Обявление № 382**

Известява се на интересуващи се, че на 21 септември 1932 година отъ 10 до 11 часа предъ обѣдъ въ общинското управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за ДОСТАВКА И МОНТАЖЪ НА ХЛАДИЛНИ МАШИНИ, КЛАНИЧНИ СЪОРЪЖЕНИЯ, ИЗОЛАЦИИ, ПОМПЕНИ СТАНЦИИ И ПАРЕНЪ КОТЕЛЬ НА НОВОПОСТРОЕНАТА ГРАДСКА КЛАНИЦА, на общата приблизителна стойност

3,300,000 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 2%, който се допълва до 5% следъ възлагането на търга, преди склоняване на договора, въ банково удостовѣрение. Оферира се и се изплаща въ български лева. Срокъ за изпълнение 6 месеца отъ деня на утвърждаване представените строителни чертежи, включително изпитанието, пробитъ и изолациите. Изплащането става въ три бюджетни упражнения отъ специаленъ фондъ. Закона за Б. О. П. правилника за прилагането му, общите поемни условия и специалните закони за подобни предприятия съз задължителни.

Отъ кметството.

Буковлъшко селско общинско управление — Плѣвенъ**Обявление № 48.**

с. Буковлъкъ, 2 септември 1932 год.

Буковлъшкото селско общинско управление ОБЯВЯВА на интересуващи се, че на тридесет и първия денъ отъ публикуването на настоящето въ в. „СЕДМИЧНИ ПЛЪВЕНСКИ НОВИНИ“ въ канцелариите на Буковлъшкото селско общинско управление, отъ 8 до 12 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за продажбата на 60 ОБЩИНСКИ ДВОРНИ МѢСТА въ с. Буковлъкъ, подробно означени въ отдельенъ списък. Наддаването ще стане по отдельно за всеки дворище на квадратенъ метъръ отъ първоначалната оценка поставена при започване на търгът, отъ тръжната комисия. Залогът е 10% върху първоначалната цена за всека парцела по отдельно. Специалните поемни условия и чл. чл. 121 и 125 отъ закона за Б. О. П. съз задължителни за конкурентите.

Отъ общинското управление.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвенъ № 148.

**ZEISS IKON
ORTO
ULTRA**

това е единъ филмъ за Вашия апаратъ, по-добъръ отъ който не бихте могли да имате: той е 4 пъти по-чувствителенъ отъ известните

стните

EXTRA RAPID;
а така също силно чувствителенъ къмъ всички цветове, като придава на снимката художествена м-

кота

Ето защо той е единствения филмъ който търсятъ майсторите фотолюбители и който

сега

**НИЕ ВИ ПРЕПО-
РЪЖВАМЕ ЗА
ВАШИЯ ФОТО-
АПАРАТъ**

филми 4×6½ и 6×9 см. въ ролки отъ 8 снимки.

Главно представителство — София 642, Бенковска № 6. 57—1—1

Бръшлянско селско общинско управление**Обявление № 1178**

с. Бръшлянице, 24 август 1932 г.

Обявява се интересуващи се че 31-ятъ денъ отъ публикуването на настоящето въ вестникъ „СЕДМИЧНИ ПЛЪВЕНСКИ НОВИНИ“ отъ 3—6 часа следъ обѣдъ въ канцелариите на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ въ явно наддавана продажбата на 2 общински нереза. Първоначална цена по 1,000 лева за 1 нерезъ. Залогъ за участие въ търга 5%. Тръжните книжа съз на разположение на конкурентите всички присъствиенъ денъ. Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентите.

На 3 чл. комисия, Председателъ: Маринъ Стояновъ.

Секретарь-биранникъ: Р. Д. Щъркеловъ.

Опредѣление № 476.

19 февруари 1925 год., въ съставъ: Подпредседателъ Ал. Юрановъ, Членовъ: Ил. Богдановъ и Ст. Христовъ с. к., при подсекретаря М. Ст. Дренски, следъ като изслуша докладваното отъ подпредседателя и като взема предвидъ, че по гражданското частно производство № 449 отъ 1924 год. съз, изпълнени всички изискувани отъ закона условия и че усновяването ще биде полезно за усновявания, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване на ЗОРКА КИРОВА ИАНОВА, отъ Иванка Маркова и двамата отъ гр. Плѣвенъ.

Подписали: Подпредседателъ Ал. Юрановъ, Членовъ: Ил. Богдановъ и Ст. Христовъ с. к., подсекретаръ М. Ст. Дренски.

ВЪРНО, Председателъ: Ал. Юрановъ

Секретарь: Ст. Николовъ.